

C Pasen 4
8 mei 2022
M. Assumpta
Roepingenzondag

Eerste lezing (Hand. 13, 14. 43-52)
Uit de Handelingen van de apostelen

Paulus en Barnabas waren op verkondigingstocht.
Ze hadden Perge in Turkije aangedaan,
en trokken vandaar naar Antiochië in Pisidië.
Daar aangekomen gingen ze op de sabbatdag naar de synagoge.
Na de dienst trokken velen met hen mee,
joden, maar ook godvruchtige niet-joden, die zich bij de joden hadden aangesloten.
Paulus en Barnabas riepen hen op om te blijven geloven in de goedheid van God.

Ze hadden zoveel succes,
dat de volgende week bijna de hele stad naar hun boodschap kwam luisteren.
De joden werden jaloers,
en ze begonnen Paulus zwart te maken,
en te zeggen dat wat hij zegde niet juist was.

Paulus en Barnabas lieten zich niet uit hun lood slaan, en ze zegden:
'We konden niet anders dan eerst bij jullie – gelovige joden - de boodschap van Jezus te brengen.
Maar als jullie er niet willen van horen,
en niet geïnteresseerd zijn in de weg ten leven,
dan gaan we het aan de niet-joden, de heidenen gaan vertellen.
Want deze opdracht heeft de Heer ons gegeven:
'ik wil dat jullie een licht zijn voor de heidenen,
en mijn woord van heil verkondigen tot aan het uiteinde van de aarde.'

De heidenen waren heel blij toen ze dat hoorden,
ze spraken hun waardering uit voor het woord van de Heer,
en ze sloten zich bij de leerlingen aan.
En over de hele streek kwamen er steeds meer gelovigen bij.

Maar de joden stookten de notabelen van de stad, en hun godvrezende vrouwen op.
Die ontketenden een vervolging tegen Paulus en Barnabas,
en joegen die weg uit hun streek.
Dezen schudden het stof van hun voeten, en trokken naar Ikonium.

De gelovigen echter waren vol van Gods geest, en blijgezind.

Tweede lezing (Apok., 7, 9-14b-17)
Uit de Openbaring van de apostel Johannes

Ik, Johannes, had een visioen.
Ik zag een grote massa mensen
uit alle rassen en stammen en volken en talen.
Er waren er zoveel dat ze niet te tellen waren.
Ze droegen witte kleren, en hadden palmtakken in hun hand.
Ze richtten zich allen naar de troon waarop een lammetje zat.

Iemand zei:

'Dat zijn al diegenen die vervolgd werden.
Ze hebben hun kleren witgewassen in het bloed van het lam.
De troon waar ze voor staan is de troon van God.
Dag en nacht brengen zij hem hulde,
en zij zullen beschutting krijgen in de grote tent, die God voor hen zal oprichten.
Nooit meer zullen ze nog honger of dorst lijden,
nooit meer verschroeid worden door de meedogenloze zon van de woestijn.
Want het lam zal hen weiden,
en hen brengen naar bronnen van levend water.
En God zal al de tranen uit hun ogen wissen.'

Evangelie (Joh., 10, 27-30)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

"De schapen, die mij volgen, luisteren naar mijn stem.
Ze weten dat ik ze ken, en daarom blijven ze bij mij. .
Ik zal ze nooit laten verloren lopen.
En niemand zal ze van mij kunnen wegnemen.
Ik geef ze leven zonder einde.
Het is immers mijn Vader die ze mij heeft toevertrouwd.
En daar kan niemand tegen op.
Niemand kan mij van de Vader wegtrekken.
De Vader en ik, wij zijn één."

Homilie

B. en Z.,

Jezus spreekt over de mensen als over "zijn schapen".
En op andere plaatsen noemt hij zichzelf "de goede herder".
Een pracht van een beeld, dat altijd al tot de verbeelding heeft gesproken.
Die zeldzame keer dat we langs de weg nog een schaapherder met zijn kudde ontwaren,
gaan we trager rijden om goed te kijken.
Op vakantie nemen we er een foto van als we op een herder botsen.
Er zijn veel schilderijen gemaakt van een herder, op stap met zijn kudde, de staf in de hand,
de hoed op het hoofd.
Ja, er is iets dat ons aantrekt in die figuur.
Trouwens, we staan daarin niet alleen. Je moet maar eens de bijbel doorbladeren: van begin
tot einde kom je dat beeld van de herder tegen.
Abel, de zoon van Adam en Eva, was een herder; de aartsvaders Abraham, Isaac, Jacob en
diens zonen waren herders; David was een herdersjongen; vele profeten waren herders; en
ook Jezus noemt zichzelf een herder. Hij zorgt voor de schapen.

Dit kan geen toeval zijn.

Hier wordt iets duidelijk mee gemaakt.

Namelijk: God heeft herders nodig.

Om van zijn wereld iets te maken rekent God op mensen die herder willen zijn.

Hij heeft geen generaals nodig die troepen aanvoeren, en mensen in rechte lijnen laten
lopen.

Hij heeft geen geleerden nodig die diepzinnige boeken schrijven, waarrond dan ellenlang kan
gediscussieerd worden.

Hij heeft geen ministers nodig die mensen naar de mond proberen te praten om verkozen te worden en aan de macht te komen.

Hij heeft geen ingenieurs nodig die wegen en bruggen bouwen, en machines ontwikkelen.

Neen, hij heeft herders nodig.

Want, zij stappen niet voorop, zij doen niemand in de lijn lopen.

Neen, zij komen achterop, en trekken mee naar waar de kudde trekt.

Ze schrijven of discutereren niet, maar luisteren, en kijken waar een schaapje problemen heeft of niet mee kan.

Ze zijn er niet om bekommerd hoe ze bij de schapen overkomen.

Neen, ze houden gewoon van hun schapen en ze weten dat ze dan ook gaarne gezien worden.

Ze bouwen geen wegen en bruggen van steen en staal, maar wegen en bruggen van hart tot hart, met liefde.

En dan mag zo een herder zeggen: "Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze en ze volgen mij."

B en Z,

Vandaag is het roepingenzondag. In de kerk wordt gebeden opdat er altijd mensen zouden zijn, die zorgen dat Jezus' boodschap ook in onze tijd kan blijven doorklinken.

Mensen ook die zich in de Kerk heel en al ter beschikking stellen om gemeenschappen van gelovigen bij mekaar te houden, om voor te gaan in vieringen en liturgie, om mensen nabij te zijn in goede en kwade dagen.

Het is niet zo belangrijk hoeveel er zijn, als ze maar als 'herders' zijn.

Want je kunt op vele manieren voorgaan.

Je kunt regels opleggen, en mensen met hel en duivel proberen bang te maken, een beetje generaal zijn.

Je kunt mensen met theologische traktaten proberen te overtuigen, en andere godsdiensten met argumenten proberen te bestrijden. Met de middelen van een geleerde.

Je kunt je modern voordoen, en mensen proberen te behagen door hen naar de mond te praten. Als een politiker die wil gekozen worden.

Je kunt je inzetten voor de materiële welstand van de mensen, hier en in de derde wereld, en zo hun lot helpen verbeteren. Als een goede ingenieur.

En dat alles is ergens, op zijn manier, wel waardevol.

Maar het verliest alle betekenis als de voorganger in dat alles ook niet een herder is.

Als hij zich niet nederig opstelt. En dienstbaar: dienstbaar aan God en de mensen.

Als hij geen groot hart heeft dat ruimte biedt aan velen, een hart dat harder gaat kloppen bij het zien van goede dingen; een hart dat weent bij het zien van verdriet; een warm en meevoelend hart.

Zo een mensen heeft God nodig om zijn liefde in de wereld zichtbaar te maken; om Gods handen en voeten te zijn in zijn zorg voor zijn mensen.

Want dat is God in de eerste plaats: een en al liefde.

Zijn naam luidt: Ik zal er zijn voor jou.

Mogen dan ook de mensen die Hij roept er zijn – heel en al – om anderen nabij te zijn.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.